

N:o 23.

Uppläst och godkänd hos Första Kammaren den 1 Maj 1879.
 — — — — — Andra Kammaren den 1 — —

Riksdagens underdåniga skrifvelse, om lagstadganden angående rätt till borgerligt äktenskap för vissa inom svenska kyrkan qvarstående medlemmar.

(Lag-Utskottets Utlåtande N:o 15.)

S. A. K.

Antalet af de inom statskyrkan qvarstående personer, som antingen icke blifvit döpte, eller, ehuru döpte, af samvetsbetänkligheter förhindras att låta sig konfirmera samt att begå Herrans heliga nattvard och sålunda på grund af stadgandet i 15 kap. 11 § kyrkolagen icke kunna ingå med vigsel helgadt äktenskap, ökas dag för dag. Visserligen hafva dessa personer endast att ur statskyrkan utträda för att erhålla rättighet att ingå äktenskap inför borgerlig myndighet, men då de, med få undantag, icke vilja begagna sig af denna rätt, kan det icke vara förenligt med statens skyldiga omsorg om den allmänna sedligheten att för dem endast lemna öppet vare sig ingäendet af lösliga förbindelser eller begagnande af den utväg att få sina förbindelser erkända såsom lagliga äktenskap, 3 kap. 9 och 10 §§ Giftermålsbalken dem lemna. För afhjelpande af missförhållandet synas, då man frånser den med en statskyrkas ställning föga förenliga utvägen att mot deras vilja skilja ifrågavarande personer från kyrkans gemenskap och sålunda lemna dem rätt till borgerligt äktenskap, endast, vid deras qvarstående inom statskyrkan, tvenne sätt förefinnas: att, med upphäfvande eller

ändring af 15 kap. 11 § kyrkolagen, lemna dem rätt att utan vilkor eller under vissa andra, än nu föreskrifna, af dem antagliga vilkor erhålla kyrklig vigsel, eller ock att hänvisa dem till borgerligt äktenskap.

Riksdagen, hos hvilken framställningar i ämnet skett, finner kyrkan och dess tjenare icke kunna eller böra förpligtas att med kyrkans välsignelse helga äktenskap mellan personer, af hvilka endera eller båda vare sig icke blifvit genom dop upptagna i kristen församling, eller, ehuru döpte, icke vilja i och med konfirmationen aflägga den bekännelse, som utgör det gemensamma uttrycket för alla kristna kyrkors tro, samt de löften att under bruk af nådens medel vinnlägga sig om en kristlig vandel, svaren å öfriga konfirmationsfrågor innefatta, och af sådan anledning anser Riksdagen af de antydda tvenne utvägarne borgerligt äktenskap obetingadt böra föredragas.

Då emellertid Eders Kongl. Maj:t torde vara bäst i tillfälle att efter noggrann utredning framlägga författningsförslag i ämnet, får Riksdagen härmed i underdånighet anhålla, det täcktes Eders Kongl. Maj:t låta utarbета och för Riksdagen framlägga förslag till lagstadgande, hvarigenom för sådana inom svenska kyrkan kvarstående medlemmar, som, oaktadt till mogen ålder komne, antingen icke blifvit döpte eller, fastän döpte, icke, på sätt samma kyrka godkänner, låtit sig konfirmera och begått Herrans heliga nattvard, rättighet beredes att inför borgerlig myndighet ingå äktenskap.

Riksdagen framhårdar etc.

Stockholm den 1 Maj 1879.